

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014, declarat de inculpata

***Matura Olga Igor**, născută la
11 noiembrie 1985, originară și locuitoare a mun. Chișinău,
str. M. Sadoveanu 22/2, od. 92, cetățeană a R. Moldova,
fără antecedente penale;*

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs*

*Termenul de examinare a cauzei
06 februarie – 24 februarie 2014,
16 aprilie – 28 mai 2014,
06 noiembrie – 21 ianuarie 2015;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 februarie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Matura Olga a fost condamnată în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis, începînd cu 02 ianuarie 2014.

2. Instanța de fond a constatat că la 02 ianuarie 2014, aproximativ ora 21.30, Matura O., aflîndu-se la domiciliul din mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu, 22/2, camera nr. 92, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul conflictului cu fratele său, Matura Dmitrii, intenționat i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul de bucătărie în regiunea toracică, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.12/D din 21.01.2014, plagă tăiată penetrantă în regiunea hemitoracelui drept, hemo-pneumotorace pe dreapta, care prezintă pericol pentru viața și sănătatea persoanei și se califică ca vătămare gravă.

Instanța a reținut că inculpata, solicitînd judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a recunoscut pe deplin vina în săvîrșirea

infracțiunii incriminate.

Astfel, deoarece probele administrate pe dosar dovedesc integral vina inculpatei, instanța a încadrat acțiunile ei în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpata a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, că antecedentul penal este stins, că a recunoscut pe deplin vina, că este fără ocupație, la locul de trai este caracterizată nesatisfăcător, fiind mamă a doi copii minori nu se ocupă de educația și întreținerea acestora, asupra ambilor copii este instituită tutelă, concluzionând rațional de aplicat față de inculpată pedeapsa sub formă de închisoare în limitele stabilite de legea penală, ținând cont de prevederile alin. (8) art. 364/1 Cod de procedură penală, deoarece corectarea și reeducarea ei este posibilă numai prin izolare de societate.

3. Avocatul M. Chișca și inculpata au declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimei să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

Apelanții au invocat că pedeapsa aplicată inculpatei este prea aspră, că ultima a recunoscut vina și sincer s-a căit de cele săvârșite, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are la întreținere 2 copii minori, partea vătămată nu are careva pretenții față de ea.

Astfel, instanța neîntemeiat nu a aplicat față de inculpată prevederile art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond just și echitabil a conchis să aplice în privința inculpatei sancțiunea penală sub formă de închisoare.

Nu poate fi numită inculpatei o pedeapsa neprivativă de libertate, având în vedere că prin aplicarea prevederilor art. 364/1 CPP, limita pedepsei constituie de la 3 ani 6 luni închisoare, fapt care denotă că instanța de fond echitabil și just a numit pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare.

Sunt inaplicabile prevederile art. 90 CP față de inculpată, având în vedere gravitatea infracțiunii, cât și urmările prejudiciabile ale acesteia, astfel încât legea penală nu permite aplicarea normei vizate față de persoanele care sunt învinuite de comiterea unor infracțiuni deosebit de grave.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

Recurenta a indicat că nu a comis intenționat infracțiunea, la moment acasă a rămas fiica minoră și mama bolnavă, care este și pensionară, însăși partea vătămată a solicitat ca ea să nu fie pedepsită cu privațiune de libertate și nu are careva pretenții.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul inculpatei, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept (*pct. 5 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în **pct. 2 și 4** din prezenta decizie, denotă că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364/1 Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decît cel pe care îl propune inculpata este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat inculpatei o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Matura Olga Igor împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco